

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3494/2022
18.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вуковић, адвокат из ..., против туженог ЖГП ГП Београд д.о.о., чији је пуномоћник Ђорђе Трифуновић, адвокат из ..., ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 916/22 од 20.05.2022. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 916/22 од 20.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 119/19 од 25.01.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе тужиље на рочишту одржаном дана 25.01.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог ЖГП ГП Београд бр. ... од 07.03.2016. године, којим је тужили отказан Уговор о уређењу међусобних права, обавеза и одговорности бр. ... од 14.12.2005. године и да се обавезе тужени да је врати на рад, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени ЖГП ГП Београд да јој на име накнаде штете на име изгубљених зарада за период 07.03.2016. године – 01.01.2022. године, исплати појединачне месечне износе са каматом означене у овом ставу, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да у њено име и за њен рачун уплати доприносе за обавезно социјално осигурање и то доприносе за пензијско и инвалидско осигурање РФ ПИО, доприносе за здравствено осигурање РФЗО и доприносе за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање, обрачунате на износ зараде из става другог изреке пресуде, а за период март 2016. – новембар 2017. године, као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да је поново пријави РФ ПИО и РФЗО и да у радну књижицу упише радни стаж

за период од 07.03.2016. године до враћања на рад, као неоснован. Ставом шестим изреке, обавезана је тужила да туженом на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 18.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 916/22 од 20.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке одбијени су, као неосновни су захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију. Трошкове је тражио.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по занимању ... и код туженог је била у радном односу на пословима ... . Дана 12.02.2016. године, у тренутку када је куварица ББ на кратко напустила кухињу, пришла је шпорету на коме се налазила сива шерпа у којој се налазила храна која је припремана за исхрану запослених код туженог, подигла поклопац и сипала одређену количину детерџента за прање судова у шерпу и тиме загадила припремљену храну која је променила укус и коју запослени нису могли да једу. Куварица ББ је предметни догађај снимила камером на телефону и након што га је прегледала обавестила је претпостављене. Поводом истог догађаја тужила је 24.02.2016. године саслушана у просторијама МУП ПУ за Град Београд у ПС Чукарица, где се након одгледаног снимка изјаснила да је сипала течност за судове у шерпу у којој су се прале крпе. Оспореним решењем тужиле је отказан Уговор о раду због тога што није поштовала радну дисциплину тиме што је сипала одређену количину течности за судове у шерпу са храном која се сервира радницима предузећа и тиме загадила храну за исхрану људи чија јој је исправност била поверена и за коју је радом у кухињи била одговорна, а што је прописано чланом 55. Закона о безбедности хране, па је довела у опасност живот и здравље запослених који су конзумирали храну, чиме је остварила обележје кривичног дела изазивања опште опасности. Отказ је дат из разлога прописаних чланом 179. став 3. тачка 5. Закона о раду. Тужени је претходно, дана 26.02.2016. године, сачинио упозорење о постојању разлога за отказ, са описом радњи садржаних у оспореном решењу, који је истог дана у својим просторијама покушао да непосредно уручи тужиле, што је она одбила, па јој је усмено прочитано упозорење. Након одбијања да прими упозорење, тужени је сачинио белешку број ... од 26.02.2016. године којом је констатовано да је тужила упозната са садржином упозорења, али упозорење није истакао на огласну таблу. Решењем туженог од 26.02.2016. године тужила је привремено удаљена са посла у трајању од 20 дана почев од 04.03.2016. године. Тужила се изјаснила на наводе из упозорења у изјави од

03.03.2016. године и по погледаном снимку негирала да је сипала течност за судове у шерпу тврдећи да је критичном приликом брисала шпорет. Оценом исказа сведока утврђено је да у туженом периоду било притужби на храну у мензи туженог, да се храна осећа на детерџент и да се предметног дана храна толико осећала на детерџент да није могла да се једе.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је оспорено решење законито донето, с обзиром да су није везан правним основом који је наведен у решењу, већ чињеничним описом дела и радњи које се тужили стављају на терет, па је с позивом на одредбе члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 97. став 3. тачка 8. Правилника о раду туженог, у вези члана 45. и 111. истог Правилника оценио да чињенични опис радњи тужиље одговара непоштовању радне дисциплине прописане актом послодавца угрожавајући здравље људи сипањем детерџента у посуду у коју се припрема храна за запослене, па је као неоснован одбио постављени тужбени захтев за поништај оспореног решења, враћање на рад тужиље и захтева за накнаду штете.

Другостепени суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда да суд није везан правним основом већ чињеничним описом дела које се тужили ставља на терет, а да чињенични опис радње коју је тужилја учинила представља непоштовање радне дисциплине утврђене одредбама члана 45. и 111. Правилника о раду туженог, јер је послове свог радног места обављала несавесно и противно прописима о безбедности и заштити на раду, непоступајући у складу са правилима струке и непридржавајући се заштите на раду, због чега су испуњени услови за отказ Уговора о раду у складу са чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...75/14) прописано је да послодавац може да откаже Уговор о раду запосленом ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Исто нормативно решење садржано је и у одредби члана 97. став 3. тачка 8. Правилника о раду туженог од 29.09.2015. године.

Одредбом члана 45. став 2. Правилника о раду туженог прописано је да је запослени дужан да поштује прописе о безбедности и заштити живота и здравља на раду како не би угрозио своју безбедност и здравље, као и безбедност и здравље запослених и других лица.

Одредбом члана 111. став 3. и 8. Правилника о раду туженог прописано је да је запослени дужан да послове на које је распоређен извршава уредно, савесно, благовремено и квалитетно и да поштује дисциплину прописану Правилником и то да чува имовину послодавца и са њом поступа пажњом доброг домаћина, да посао на који је распоређен обавља на месту и у време које је утврђено Општим актом послодавца, да послове врши у складу са правилима струке, да чува пословну тајну, да рационално користи радно време и средства за рад, да извршава одлуке и налоге органа послодавца и непосредног руководиоца, да сарађује и негује колегијалне односе са другим запосленима, те да се придржава заштите на раду и противпожарних мера.

Ревизијски наводи да је тужила била у радном односу на пословима ... и да не може бити одговорна својом радњом у кухињи за исправност хране нису од значаја за примену права и не утичу на основ за отказ уговора о раду, јер радње тужиле, сипањем детерџента у посуду у којој се припрема храна за запослене, одговарају непоштовању радне дисциплине као отказном разлогу из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, који отказни разлог је предвиђен и Правилником о раду туженог од 29.09.2015. године.

У оспореној другостепеној пресуди цењен је навод жалбе тужиле да јој је повређено право на одбрану, јер је упозорење број ... од 26.02.2016. године требало да јој лично буде достављено или препорученом пошиљком, а закључак да је то без утицаја на законитост оспореног решења прихвата и овај суд, с обзиром да је тужени у складу са чланом 180. Закона о раду сачинио писано упозорење на постојање разлога за отказ и након одбијања тужиле да прими упозорење, тужили је прочитано упозорење тако да је била упозната са садржином истог и са роком у коме може да се изјасни на упозорење, и тужила је своје право на одбрану искористила давањем изјашњења 03.03.2016. године, у којој ситуацији неистичање упозорења на огласну таблу не представља ускраћивање права на одбрану тужили. Неосновани су наводи ревизије да се видео снимак не може узети у обзир приликом одлучивања о основаности решења отказа Уговора о раду, с обзиром да тужила није спорила да је прегледала видео-запис и изјаснила се о његовој садржини, да је у судском поступку изведен доказ емитовањем видео-записа па је овај доказ у склопу осталих доказа представљао основ за закључак о испуњености услова за отказ Уговора о раду због непоштовања радне дисциплине. Битне чињенице за оцену законитости доношења решења отказа Уговора о раду нису утврђене само из садржине видео-записа, које је тужили предочен, већ и из садржине службене белешке обавештењу примљеног од грађана од 24.02.2016. године, као исказа сведока. Изјава тужиле од 03.03.2016. године представља саставни део списка поступка за престанак радног односа и којом се тужила изјаснила на упозорење.

Како је у поступку утврђено да радње које се тужили стављају на терет одговарају непоштовању радне дисциплине као отказном разлогу предвиђеном чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и одредбама Правилника о раду туженог, Врховни суд је нашао да је правилна оцена нижестепених судова да је тужила починила повреду радне обавезе из наведене одредбе Закона о раду и Правилника о раду туженог, те да је решење о отказу Уговора о раду законито.

Како је одбијен тужбени захтев за поништај отказа, тужени није у обавези да тужилу врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду и да тужили накнади штету.

За своју оцену нижестепени судови су дали разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни суд.

Имајући у виду изложено Врховни суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке, а детаљно образложење ревизијске одлуке је изостављено сагласно ставу 2. истог члана јер се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно ценио и образложио.

Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију с обзиром да ови трошкови нису били нужни.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић